

гледа на нищо такова. Той приминува прѣзъ униформѣ-тъ, мунициѣи тѣ и орѣжѣя-та, и съсъ Божѣе-то око гледа на сърдце-то. Сѣща-та нагледъ покорность ся намира мѣжду чело-вѣцы-тѣ; но единъ е прѣдатель който ще прѣдаде заповѣдь-тъ за тридесетъ срѣбѣрицы; другъ е страхливъ беглецъ който оставѣ другарь-тъ си самъ въ дългый-тъ пѣтъ и въ смъртелно-то сбиванѣе. Но другъ, чѣето вънкашно поведенѣе за нѣкое врѣме не е по за похваляніе, е патриотъ, който е готовъ на всяко опасно мѣсто и на всякъ минутъ да пролѣе кръвь-тъ си, да даде живота си въ защитѣ-тъ на народа. Сърдца! Сърдца правы прѣдъ Бога — това е важно-то. Униформа-та подъ коѣто случайно тѣ быѣтъ е маловажно нѣщо. И така, обращенѣе-то въ много случаи, може бы да не промѣни много външно-то поведенѣе; това зависи отъ поведенѣе-то какво е то было до сега. Званѣе-то не може да ся измѣни. Землѣделецъ-тъ, търговецъ-тъ и рибарь-тъ могѣтъ да си останѣтъ пакъ землѣделецъ, търговецъ и рибарь. Но върноподанность-тъ на сърдце-то ся промѣнява. Обращенѣе-то насажда въ гърды-тѣ на всякой войникъ патриотическо сърдце — сърдце което люби, служи и ще защищава небесно-то отечество и царство. Богъ знае, — ный не знаемъ — да ли всичкы онѣя които исповѣдатъ че слѣдувать Христа, които ся припознати